

pons er det en anden Ting, idet det som sagt jo er meget almindeligt, at de gaa fra Haand til Haand, uden at der er Tale om at fordre Obligationens Tilstedeværelse, og jeg troer derfor, at det fortjener noget Hensyn, om ikke den Frist, som her gives, nemlig 3 Aar, er for kort. Jeg vil indrømme, at det vistnok er meget sjældent, at en Coupon fordres betalt mere end 3 Aar efter Forfaldstiden, men hvis jeg ikke misforstod den høitærede Minister, indrømmede han i Virkeligheden indirekte Muligheden af, at det dog var forekommet, idet han sagde, at det var overordentlig sjældent eller noget Eignende, at Saadant var flet. Men i ethvert Tilfælde, selv om det ikke hidtil maatte være forekommet, saa vil det kunne forekomme, og det vil ikke kunne negtes, at det kan tænkes, at en Mand kan benytte Rentecoupons til Betaling et Aarstid eller to efter Forfaldstiden, og at Vedkommende, der har taget dem til Betaling, atter kan lade et Aarstid eller halvandet hengaa, inden han fordrer dem betalt af Finantjerne.

Finantsministeren: Med Hensyn til den ærede Talers sidste Bemærkninger vil jeg tillade mig at henlede hans Opmærksomhed paa, at hvad jeg før udtalte om, at det var meget sjældent, at en Rentecoupon blev præsenteret til Betaling længere Tid efter dens Forfaldstid, har sin Betydning, ikke alene naar selve Gieren præsenterer den til Betaling ved Statskassen, men navnlig ogsaa i det Tilfælde, som det ærede Medlem havde for Die, nemlig naar en saadan Coupon gaaer mellem Mand og Mand. Jeg holder mig nemlig overbevist om, at hvis det ærede Medlem vilde forsøge at gaa ind til en Beveler og præsenterer en 3 Aars gammel Coupon til Betaling, vilde Bevelereren betænke sig; thi han maatte strax spørge: Hvad kan være den særlige Grund, som i dette aparte Tilfælde har bevæget vedkommende Eier til ikke tidligere at høre denne 3 Aar gamle Coupon? Han vilde sige til vedkommende

Sælger: Nei, henvend Dem hellere ved Finantshovedkassen for at faa denne Coupon indløst; det er bedre, thi da Couponen er 3 Aar gammel, vil jeg ikke gjerne have dermed at gjøre. Jeg troer derfor, at det maa erkjendes, at Bestemmelsen i dette Tilfælde, som det ærede Medlem nævnte, ikke vil have nogen hæmmende Virkning, idet den i ethvert Fald ikke vil blive en Hindring for, at en Coupon kan cirkulere saakænge som 3 Aar efter dens Forfaldstid, og jeg troer, at hvert Aar, man i saa Henseende lægger til, ikke vil bringe nogensomhelst Nytte, men derimod vil bidrage til at udhale den dog allerede lange Tid, efter hvilken den, som har mistet sin Obligation, vil kunne vente at faa Erstatning derfor.

Da ikke flere vishede at yttre sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmigt med 70 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Onsdag Middag Kl. 1.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Jeg skal gjøre opmærksom paa, at under Mødet er omdelt Udvalgets Betænkning over „Forslag til Lov om Beberlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Odense, Randers og Aarhus“, samt Udvalgets Betænkning over „Forslag til Lov om Beberlag for Kontorudgifter til forskjellige Retsbetjentembeder“. Ændringsforslag til den forestaaende 2den Behandling af disse tvende Sager maa jeg bede indleverede i Bureauet inden førstkommande Onsdag Middag Kl. 1.

Fremdeles er omdelt Ændringsforslag til 2die Behandling af „Forslag til Lov om Indpodning af Kokopper“, samt Ændringsforslag til 2den Behandling af „Forslag til